

PETRŐCZI ÉVA
Találkozás

szeptemberi csendélet

Egy tiszántúli dédanya
míves ezüstvillája-kanala
és pécsi őseim pecsenyéstála,
az Ómi-féle majorannás,
gyerekkoromban *piros hús*nak nevezett,
gasztróálomba illő marhaszelet
egykori Zsolnay porcelán fészke itt,
ezen az ételle nincs, mégis
vigasztaló csendéleten találkozik.

Egy árva villa és kanál,
s hozzá egy árva, régi tál,
hallgasd: trióként muzsikál.

Lónyay utca...

a szép faldísz-asszonyoknak

Lónyay utca,
nyolcvan végtelen nap után
a szépség maga vagy.

A hajfonatos, falra simuló,
szelíden bölcs,
jó száz éve itt lakozó
grácia-sémák
most lehajolnak,
s szólnak hozzám odafönről:
„Nézz ránk, no, nézz ránk,
ne játszd a mogorva
vénasszonyt, vénlányt,
arcunk dajkálja örömbe
még most se anyókás rohanásod!”

Madeleine, koronavírus idején

„Bűvös öröm áradt el rajtam, elszigetelt mindentől, és még az okát sem tudtam. Azonnal közömbössé tett az élet minden fordulata iránt, a sorscsapásokat hatástalanná, az életnek rövidegét egyszerűen káprázattá változtatta...”
(Marcel Proust: Az eltűnt idő nyomában, Gyergyai Albert ford.)

Apró tevés-vevések
törékeny burkába
menekült mostanság az élet,
de fel nem adhatjuk,
s fel, akár a többi „vének”,
én sem adhatom.

Szürkében játszó
tegnapi napom
fénye nem az volt, amikor
ki-kihagyó tollra és
kopott billentyűre kaptam,
hanem egy kis litera-túrának
álcázott sütögetés.

A tészta finom,
enyhén citromos, vajas, vaníliás
illata betöltötte ferencvárosi rezidenciánk
minden zegét-zugát:

én pedig – félelem s megnyugvás között –
magamban ismétlgetem
Proust minden madeleine-es szavát.

Egy sebesült...

Egy sebesült, szomorkás,
női arc néz szembe velem.
Ő az egyetlen társam
ebben a keserves
szobai napozásban.
Dallamok lappangnak
gírlandos, szélfúttá hajában.

Fríz, dombormű esetleg?
Édes mindegy.
Most látom, jobban körbenézve,
négy él velünk
a hétből összesen,
három lezuhant, talán lepergett.

Nehéz eldönteni,
hogyan valóság
vagy álom.
De hívogat az ötvenhatos
golyók lyuggatta
régi-régi házon.

Neve nincs, soha nem volt,
hisz a császári és királyi idők itt ragadt,
szépséges gyártmánya csak.